

[Hans Hansen (Rørby).]

gavnet det danske Landbrug at gaa ind for Foranstaltninger af den Art, som dette Lovforslag tilsigter.

Aksel Larsen: Vi faar nu forelagt og faar Lov til at behandle den ene Halvdel af en Lov, hvoraf den anden Halvdel allerede er færdigbehandlet her i Tinget. Den første Halvdel var forelagt under Socialministerens Navn, og den anden Halvdel, som vi her behandler, er forelagt under Landbrugsministerens Navn. Men det er alt sammen Led i de Aftaler, der er truffet mellem de tre Regeringspartier, et Led i de Aftaler, der gaar ud paa at fordyre Varerne for Befolkningen. Naturligvis faar vi ikke forelagt den vigtigste Foranstaltning, der er truffet i hele dette Forlig, nemlig Kronens Nedsikring. (*Christmas Møller:* Det kommer!). Det kommer ikke. Det er sket administrativt i Henhold til den Valutalov, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller stemte for, og det faar vi altsaa ikke forelagt; men vi faar forelagt forskellige Love, saasom denne Lov om „Foranstaltninger til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød“, hvilket naturligvis ogsaa er et Bedrag — for at betjene mig af et andet æret Medlems Udtryk —, idet der skulde have staaet „Foranstaltninger til Fordyrelse af Kvæg og Oksekød“.

Naturligvis virker det ikke fremmende paa Afsætningen i nogen som helst Retning, at man fordyrer Kødprisen, og det er det, der tilsigtes. Det er jo et Tilbud, der kommer fra de oprindelige 2 Regeringspartiers Side, fremsat ved Behandlingen af Forslaget om Vinterhjælp til arbejdsløse, og af hvilket dette er sidste Akt — foreløbig. Men det vil sige, at vi behøver ikke mere at rejse saa langt, hvis vi skal have Eksempler paa, hvad Kapitalismens Kaos vil sige. Det bliver ikke nødvendigt for den socialdemokratiske Presse at bringe Eksempler fra Brasilien om Odelæggelse af Kaffe eller Eksempel paa, hvorledes man brænder Hvede under Lokomotiverne i Kanada; man kan tage Eksempler herhjemme fra Danmark, hvor man ved Regeringens Foranstaltning under speciel Om-sorg af og efter Bekendtgørelse fra den socialdemokratiske Landbrugsminister tilintetgør Levnedsmidler for paa den Maade at forhøje Priserne.

Det er jo meget smukt, naar den socialdemokratiske Ordfører taler en hel Del om tuberkuløse Køer og alt det. Men det er jo ikke det, det drejer sig om; det staaer der ikke noget om i Lovforslaget, der staaer

simpelt hen, at der skal destrueres et Minimum af 1 500 Kreaturer om Ugen, for at Priserne kan stige, og samtidig skal der opkræves en Slagteafgift paa 10 Kr. derudover for hvert Kreatur, der slagtes til Forbrug paa Hjemmemarkedet. Det er ganske klart, at vi modsætter os en saadan Foranstaltning. Det er ganske klart, at vi karakteriserer den som det, den er, at man her søger ved Statens Foranstaltning at tage Penge ud af visse Samfundsklassers Lomme og lægge dem over i andres.

Men samtidig er der jo sket noget, siden man ved Forliget blev enig om at forelægge denne Lov. Der er sket det, at Tyskland har forhøjet Tolden paa Kød og Slagtekvæg, og forskellige Talere har allerede i Dag talt om dette her. Men jeg vil gerne have Lov til at erindre om, hvad jeg ved en tidligere Lejlighed har sagt: man kan i denne Rigsdag vedtage, hvilke Kriseforanstaltninger man vil. De holder ikke.

Nu mener Socialdemokratiet og Venstre, at de har gjort en ualmindelig stor Fangst med dette trekantede Kriseforlig; det skal redde den danske Kapitalisme. Inden dets Virkninger er fordampet, maa dog den Bedring være i Begreb med at indtræde, som Statsministeren forkyndte allerede saa tidligt som Oktober 1932, og saa faar man allerede at vide, at dette vil være stort set illusorisk, inden denne Lov vedtages. Naturligvis, Loven vil ikke være illusorisk i en bestemt Retning. Kødpriserne vil blive forhøjet, det er det absolut sikre. Men det hjælper ikke Landbrugerne, fordi man ved alle de Foranstaltninger, man træffer, omhyggeligt anstrenger sig for at varetage det kapitalistiske Elements Interesser, og saa er det klart, at saa er det ingen grundlæggende Afhjælpning af Nødtilstanden.

Det eneste, som virkelig kunde hjælpe det arbejdende Landbrug, var, hvis man angreb Finanskapitalen her i Landet. Det er ganske klart, at det sker ikke fra noget af de Partiers Side, som sidder her i Tinget for at varetage Finanskapitalens Interesser. Det sker ikke i dette Finanskapitalens Parlament. Men derfor vil det ogsaa vise sig, at den kapitalistiske Krise er af en saadan Art, at man vel midlertidig kan flytte Byrderne fra en Klasse til en anden eller læsse flere Byrder over paa en bestemt Klasse. Det er det, som forsøges her, nemlig at læsse Byrder over paa Forbrugerne, og det vil tynde særlig haardt paa Arbejderne. Men selv om man gør det og træffer nok saa mange Foranstaltninger, finder man ikke Udveje af Krisen. Den vil